దొంగ సొత్తు

రాత్రి పడిన జల్లుతో నేలంతా తడీ పొడిగా వున్నది.

గురప్ప గుడిశె ముందు ఓ చింకిపట్టా పరుచుక్కూచుని, సాగనార తడపల్తో ఉచ్చులు అల్లుతున్నాడు.

ఎదురుగ్గా రోడ్డవతల కూతవేటు దూరంలో గ్రామం పక్కన వున్న దొరవారి తాటితోపు లోంచి సూర్యుడు తాపీగా ఆకాశం మీదికి ఎగబాకుతున్నాడు.

గుడిశెలో చిన్నచప్పుడైంది.

నారపోచను చూపుడువేలి మీంచి తిప్పి ముడివెయ్యబోతున్న గురప్ప చప్పున దాన్ని బొటనవేలితో వెనక్కునెట్టి, తల తిప్పి వెనక్కు చూశాడు.

గంగి గుడిశె వాకిలి దగ్గిర నిలబడి నిద్రమత్తు కళ్లతో బయటికి చూస్తున్నది.

ఆ చూపు తనకేసో, లేక రోడ్డుకేసో గురప్పకు అర్థం కాలేదు.

“ఊహూఁ ఈ పిట్ట నిలవదు. దీన్ని ఎగిరిపోకుండా పట్టుంచే ఉచ్చులు అల్లటం నా వల్ల కాదు” – అనుకుంటూ గురప్ప తలవాల్చేసుకుని విసుగ్గా నార తడపను కాలి మడం కింద తొక్కి

పట్టి, వేళ్లతో నిలువునా చీల్చసాగాడు.

"ఇప్పుడు కొంగలూ, కొక్కిరాయిలూ పట్టతానికి ఎళతావన్నమాట! శూద్రోడివై పుట్టి యానాది పనులు చెయ్యటం నీవల్ల ఎట్టవుద్ది?" - అంటూ గంగి పక్కగా వున్న మేదర తడికెను లాగి కిర్రు మనిపిస్తూ వాకిలి మూసింది.

"ఏహెయ్, నీ కొక్కిరాయి మాటలు కట్టిపెట్టేయ్, గంగీ!" - అంటూ గురప్ప చేతులో వున్న నార తడపను దూరంగా విసిరికొట్టాడు.

గంగి నుంచి ఏ జవాబూ లేదు.

గురప్ప పట్టరాని కోపంతో పెదాలు గట్టిగా బిగించి, లేచి నిలబడుతూనే కిందున్న చింకి పట్టాను వాకిలికి అడ్డంగా వున్న తడికెకేసి తన్ని, పెద్ద పెద్ద అంగలేస్తూ పోయి, రోడ్డు పక్కన వున్న వేపచెట్టు మొదట్లో చతికిలబడి కూచున్నాడు.

గురప్ప మనస్సు చీకాకైపోయింది.

ఈ మధ్య నెల రోజులుగా గంగి తనను అనరాని మాటలు అనేస్తున్నది.

దాని నోరు మూయించటం ఏమంత కష్టం కాదు.

సాచి చేత్తో చెంపమీద ఒకటీ, కాలితో నడ్డిమీద రెండూ తంతే - మరి వారం రోజుల వరకూ కుక్కిన పేనులా వుండిపోతుంది.

కాని, యిప్పుడు దాన్ని తన్నేందుకు లేదు. దానికి ఏడో నెల కడుపు.

"ఛీ ఛీ, దాన్ని బస్తీలో ఆ ఎంగిలి యానాదోడి దగ్గిరే బతక నియ్యాల్సింది" - అనుకున్నాడు గురప్ప.

వెంటనే అతడికి బస్తీనుంచి గంగిని ఈ పల్లెటూరు లేపుకు రావటానికి తానుపడ్డ అవస్థలూ - తెగించి ఒంటరిగా దాని మొగుణ్ణి, వాడికి జత వచ్చిన మరో యిద్దరు రౌడీలనూ ఎదిరించి పోట్లాడిన సంగతులూ గుర్తుకొచ్చినై.

అతడు అప్రయత్నంగా మీసం దువ్వుకున్నాడు.

"నన్ను చూసి ఎవడైనా నలభైయ్యేళ్ల వాడనుకుంటాడా? కాయపాటు శరీరం, దండీలూ, బస్కీలూ కొట్టిన ఒళ్లు - నన్ను మొట్టమొదటగా చూసినప్పుడు... అది... గంగి - ముప్పైయేళ్లవాడి ననుకున్నదంట! అహహ్హా..." అనుకుంటా గురప్ప సంతోషంగా ఒళ్లు విరుచుకుని, వేపచెట్టు మొదలుకు చేరగిలబడ్డాడు.

సూర్యుడు దొరవారి తాటితోపులోని చెట్ల తలల మీంచి తొంగిచూస్తున్నాడు.

ఆ కాంతిలో గురప్పకు రెండు తలల తాటిచెట్టు స్పష్టంగా కనిపించింది.

అతడి మనస్సులో రకరకాల ఆలోచనలు కదలబారినై.

ఉండీ, తాను దరిద్రం అనుభవిస్తున్నాడు.

దొంగసొత్తును పరులు అనుమానించకుండా ఖర్చుపెట్టటం చాలా కష్టం.

తనకు హఠాత్తుగా ఏ లంకెల బిందో దొరికిందంటే ఎవరూ నమ్మరు - నమ్మినా అది పోలీసు

వాళ్ల పరం అవుతుంది.

దొంగతనాలు చేసినందుగ్గాను రెండు సార్లు జైలుకుపోయి వచ్చిన వాడి దగ్గిర డబ్బు మెదులు తూండటం చూస్తే, వెంటనే అది దొంగసొత్తని అందరూ పసికట్టేస్తారు.

ఇలాంటి, దారీ డొంకా తెలీని ఆలోచనలతో గురప్పకు శరీరం నీరసపడిపోయినట్ట నిపించింది.

'కొన్నాళ్ల పాటు కూలీ నాలీ చేసి గంగిని బతికించాల్సిందే. దానికి ఎన్నాశలు పెట్టాను! చీరలూ... సొమ్ములూ...అవేవీ కొని పెట్టకుండా దాన్ని ఇక్కడ వుంచటం కష్టం. ఏదో రోజున నేను యింట్లో లేకుండా వుండటం చూసి, అది బస్తీకి వుడాయించేస్తుంది. ఊహుం, దాన్ని ఎట్టా పోనిస్తానూ? ముందు నా బిడ్డని యిక్కడ కని పడేసి, తరవాత యిష్టం వచ్చినచోటికి పారిపొమ్మను. ఒటల్లో ఎంగిలి కప్పులు కడుక్కునే... ఆ మొగుడి దగ్గిరికి పోయినా నాకేం పట్టదు'

మగత నిద్దర్లోంచి ఉలిక్కిపడి లేచినట్టుగా, బిత్తరపోతూ గురప్ప గుడిశె కేసి చూశాడు.

గుడిశెలోంచి పెద్దగా దగ్గూ, ఆ వెంటనే 'ఓక్' అంటూ డోక్కోవటం అతడికి వినిపించింది.

గురప్ప గుండెలు వేగంగా కొట్టుకున్నై. కాళ్లూ చేతులూ స్వాధీనం తప్పినట్టయింది.

'ఏదో అగాయిత్యం చేసింది' – అనుకుంటూ అతడు ఎక్కడలేని సత్తువతో ఎగిరి నిలబడి, రివ్వుమంటూ గుడిశెలోకి పరిగెత్తి, వాకిలికి అడ్డంగావున్న తడికెను చర్రున పక్కకు లాగాడు.

గంగి గోడ నానుకూచ్చుని పెద్దగా డోక్కుంటున్నది.

గురప్ప ఒక్క అంగలో దాని దగ్గిరకు వెళ్లి, రెండు చేతులతో దాని తల గట్టిగా పట్టుకుంటూ, "ఏం చేశావే గంగీ? ఏం చేశావ్?" అంటూ ఆదుర్దాగా ప్రశ్నించాడు.

"చీ, నన్నంటుకోమాక. నన్నిట్టాగే సావనీ" – అంటూ గంగి గురప్ప చేతుల్ని తన చేతుల్తో పక్కకు నెట్టింది.

ఆ సమయంలో దాని గుప్పెట్లోంచి, ఏదో కిందపడి దూరంగా దొర్లుకు పోయింది.

గురప్ప ఆ దొర్లుకుపోతున్న దానికేసి ఓ తృటికాలం చూసి, నివ్వెరపోయి ఒక్క గంతులో వెళ్లి దాన్ని చేతిలోకి తీసుకుని పరీక్షగా చూశాడు.

అది గన్నేరుకాయ. ఒక పక్కన కాస్త కొరికినట్టువుంది.

గురప్ప నిశ్చేష్టుడయాడు.

"నన్ను బతకనియ్యవూ, సావను కూడా సావనియ్యవు" – అంటూ గంగి గొంతెత్తి శోకం ప్రారంభించింది.

గురప్పకు కాళ్లూ చేతులూ వణికినై.

ఆ క్షణంలో అతడికి గంగి మీద ఎక్కడ లేని మమకారం పుట్టుకొచ్చింది.

తాను మొట్ట మొదటిసారి బస్తీలో చూసిన గంగి అతడి కళ్ళ ముందు కదుల్లాడింది.

గంగి మాంచి ఒడ్డూ పొడుగూ, ఇంపూ సొంపూవున్న ఆడది. రంగు నల్లనైతేంగాక – పెద్ద కళ్లూ, తీరైన ముక్కూ, నిండు తలకట్టూ.... చక్కని మాటతీరూ దాని సొత్తు.

గురప్ప జైలు నుంచి బయటికి వచ్చిన రోజున, దాన్ని హోటల్లో అంట్లు తోముతూండగా చూసి, యిట్టే ఆకర్షించబడ్డాడు.

తను యిక దొంగతనాలు చెయ్యనని మాట యిచ్చింతరువాతే, గంగి తనతో లేచి రావటానికి ఒప్పుకున్నది.

బతికినంత కాలం సుఖంగా బతికేందుకు అవసరం అయిన డబ్బు తను జాగర్త పరిచానని కూడా దానికి చెప్పాడు.

చీరెలూ, నగలే కాక, మంచి ఇల్లూ, పొలాలూ కూడా కొనుక్కో వచ్చని నమ్మబలికాడు.

కాని, ఈ సంవత్సరంన్నరలో తాను యిందులో ఏ ఒక్క మాటా నిలుపుకోలేదు.

"గంగీ, నువ్వు పోయాక నేను బతికుంటాననుకున్నావా? నేనూ చస్తాను. ఇద్దరం ఒకేసారి చద్దాం పట్టు" – అంటూ గురప్ప గంగి పక్కన కూచుని, దాని భుజం మీద చేయి వేశాడు.

గంగి అతడి చేతిని విసురుగా లాగి పారేస్తూ, పెద్దగా ఓక్ మని, "నువ్వు కులపోడివి, నేను యానాద్దాన్ని. నాకు ముక్కుకి పుడక వద్దు, మెళ్ళోకి కంటే వద్దు. నీ గుబులంతా నా మీద కాదు – నా కడుపులో వున్న పిల్లోడి మీద. ఆణ్ణి కనంగానే నన్ను తన్ని తరిమేస్తావ్. ఎప్పుడో ఎందుకు, ఆణ్ణి యిప్పుడే నీ ఒళ్లో వేస్తాను. ఆ మూలున్న పీటపెట్టి, పొట్ట మీద రెండు పోట్లు పొడువ్" – అంటూ బావురుమన్నది.

ఆ క్షణంలో గంగిని సముదాయించటం ఎట్లాగో తెలీక గురప్ప బెంబేలు పడిపోయాడు. నయం, గన్నేరుకాయ సొంతం తిన్నదికాదు – అంతవరకు అదృష్టవంతుణ్ణి అనుకున్నాడు.

"కులం పేరెత్తి నన్ను సూలం పోట్లు పొడవకే, గంగీ!" – అంటూ గురప్ప కళ్ళ నీళ్ళ పర్యంతమై, దాని గడ్డం పట్టుకుని బతిమాలటం ప్రారంభించాడు.

"నువ్వు ఎవరో శూద్రోళ్ళ పిల్లవనీ, పుట్టంగానే నిన్ను యానాది గుడిశెల ముందు వదలిపోతే యానాదోళ్ళు పెంచారనీ, లోగడే నాకు చెప్పావ్ గందా. 'గంగీ' అని పిలిసినందుకు, మొన్నామధ్య నేను చినకాపు కొడుకు యీపు పగలెయ్యలా? ఆడు ఆ రోజు నుంచీ నిన్ను గంగమ్మానే పిలుస్తున్నాడు గదా! నువ్వు చెప్పిన సంగతి అబద్ధం అనుకున్నాననుకున్నావా?"

"అబద్ధాలాడేది నువ్వు" – అంటూ గంగి గట్టిగా కసిరి కొట్టింది.

"నేనాడిన అబద్ధం ఏంటి?" అన్నాడు గురప్ప బతిమాలుతూ.

"అంత డబ్బు... యింత డబ్బు ఎక్కడో దాశానన్నావ్?"

"అవునే, దాశాను"

"దాశావా? ఎక్కడ? నిజంగానే దాస్తే, నాకు ఒక్క ముక్కుపుడుకైనా సేయించవేఁ?"

గురప్ప పెద్దగా నిట్టూరుస్తూ, "ఆ డబ్బు యిప్పుడే బయటికి తీయటం పెమాదమని ఎన్నిసార్లు సెప్పానే! దొంగతనాలు సేసినందుకు రొండుసార్లు జయిలుకెళ్ళి నోణ్ణి గందా. పోలీసోళ్లు లాటీలు పెట్టి డొక్కల్లో, గుండెల్లో ఎన్ని కూపీ పోట్లు పొడిసినా, ఆ దాసిన చోటు బయటపెట్టకుండా వూరుకున్నాను. ఇప్పుడా డబ్బు తీసి వాడకం పెడితే, వాళ్ళకి దొరికిపోవటమే గందా? కాస్త

ఓపిక పట్టే. పిల్లాణి కన్న మరుసటి రోజున ఆ దాసిన డబ్బూ, బంగారం నగలూ నీ కళ్ళకి సూపిస్తాను. అయన్నీ అమ్మి కర్చుపెట్టే యవారం మాత్రం – ఆ తరవాతే. ఆ బంగారమంతా కాస్త కాస్త నిదానంగా అమ్మి, ఒక్కొక్కటీ... పొలం, పుట్రా కొనుక్కుందాం" – అన్నాడు.

"ఆ డబ్బూ, నగలూ ఏయేనా కళ్ళపడితే కాని నే నమ్మను" అన్నది గంగి, మళ్ళీ డోక్కోపోయే దానిలా ముఖంపెట్టి.

గురప్ప చప్పున చేతుల్తో దాని తల పట్టుకుంటూ, "కక్కోవే, కక్కో – ఇంకా లోపల ఆ గన్నేరు పప్పేమన్నా మిగులుంటే బయటికి పోద్ది" – అని కాసేపాగి, "ఆ డబ్బూ అదీ నీకు సూపిద్దామని... మొన్నామధ్య ఆ దాసిన చోటుకి వెళితే, ఆ చుట్టుపక్కల మనుషులు తిరుగుతున్నారు. ఏమయితే అదవుద్ది లెమ్మని మూర్కించి మరికాస్త ముందుకుపోయి చూస్తును గందా – ఆ పక్కనే చిన్న పుట్ట ఎలిసింది. దాని మీద రెండు తాసుపాములు పెనేసుకుపడున్నై. టూరుకు తిరిగొచ్చాను" – అన్నాడు.

"బలే కతలు సెపుతావే గురప్పా. లే లే, నన్నంటమాక! దొంగ బుద్దెక్కడికి పోద్ది" – అంటూ విదిలించుకుని లేచి నిలబడింది గంగి.

గురప్ప ఓ క్షణకాలం స్తంభించి పోయాడు.

అతడి ముఖం వెలవెలపోయింది.

కాసేపటికి తేరుకున్న వాడిలా చిరునవ్వు నవ్వుతూ, "నువ్వనే సూటిపోటి మాటలకీ, కారు కూతలకీ, మరెప్పుడన్నా అయితే, గొంతు పిసికి మరీ సంపేవాణ్ణి. అదుగో, ఆడున్నాడు... ఆడి ముఖం చూసి నిన్ను వదిలేస్తున్నాను. వాణ్ణి భూమ్మీద పడనీ, నీ పాట్లు సూద్దువుగాని" అంటూ గుడిశెలోంచి గబగబా బయిటికి వెళ్ళిపోయాడు.

"ఓ గురప్పో, ఎక్కడికీ?" – అంటూ ఓక్ మన్నది గంగి.

"నేనబద్దాలకోర్నో, నమ్మకస్తుణ్ణో తేలుస్తాను. ఆ డబ్బూ, నగలూ తెచ్చి యిప్పుడే నీ మొఖం ఎదుట పెడతాను" – అంటూ గురప్ప ఉరుముతున్నట్టుగా అరిచాడు.

❀ ❀ ❀

రెండు గంటల తరవాత గురప్ప తల వేలాడేసుకుని, పిల్లిలా అడుగులో అడుగేసుకుంటూ, రోడ్డు దాటి గుడిశె ముందుకు వచ్చేసరికి, వాకిటికి ఒక పక్కగా వాసెన కట్టివున్న ఒక చిన్న కుండ కనిపించింది.

ఏమిటా యిదని అతడు ఆశ్చర్యపోయేంతలో, గుడిశె లోపలి నుంచి పెద్దగా నవ్వూ, ఆ వెంటనే – 'చింతపూలా రైకదానా...' అన్న పాటా వినిపించింది.

ఆ పాట వినబడగానే గురప్ప ముఖం జేవురించింది.

కోపంతో ముక్కు పుటాలు అదిరినై.

అతడు పళ్లు పటపట కొరుకుతూ, "ఎవడ్రా వాడూ, రా బయిటికి!" – అంటూ వాకిలికి అడ్డంగా వున్న తడికెను ఒక్క తన్ను తన్నాడు.

"ఏరోయ్, గురప్పా, పొరుగూరోణ్ణి, సాటి కులపోణ్ణి పట్టుకుని, నోటి కొచ్చిన మాట అనెయ్యటమే!

ఈ దెవడనుకున్నావ్, సమ్మిట సత్తెయ్యరోయ్, సమ్మిట సత్తెయ్య!" – అంటూ ఒక ఆజానుబాహుడు, రొమ్ము విరుచుకుంటూ గుడిశెలోంచి బయటికి వచ్చి, గురప్పకు ఎదురుగా నిలబడ్డాడు.

గురప్పకు వళ్లు మండిపోయింది.

సూట్టానికి సత్తెయ్య తన మీద ఓ గుప్పెడుంటాడు. తనకన్న మరి కాస్త కండలు తేరిన శరీరం కూడా అయినా, చేయీ చేయీ కలపటం వరకూ వస్తే, తను వాణ్ణి ఒక్క కూపీ పట్టు పట్టి, మోచేయో మోకాలో విరగ్గొట్టగలడు.

కానీ, దానికి యిది సమయం కాదు.

సత్తెయ్య డబ్బు కలవాడు కాకపోయినా, పలుకుబడి కలవాడు.

ఆ చుట్టుపక్కల అతడికి పాము మంత్రగాడుగా పెద్ద పేరుంది.

"ఎంత కులపోడివైతే మాత్రం మొగాడు లేనప్పుడు, ఇంట్లో జొరబడతావంట్రా? పైన ఆ లుల్లాయి పదాలేంటి? నువ్వు సమ్మిట సత్తెయ్యవయితే, నేను గాలం గురప్పని – తెలుసా?" – అన్నాడు గురప్ప పౌరుషం కనబరుస్తూ.

సత్తెయ్య గతుక్కుమన్నాడు.

తను అనవసరంగా దురుసు మాటలనటం పొరబాటని గ్రహించాడు.

గురప్ప పేరు మోసిన దొంగ. పైగా, కులం చెడినోడు. తను వాణ్ణి కొట్టినా, లేక వాడే తన్ను కొట్టినా – తన గౌరవమే పోతుంది.

"అంత కోపం తెచ్చుకోకురా, గురప్పా! నేనేం పని గట్టుకుని నీ యింటికి రాలేదు. క్రిష్ణమాచార్లు ఎవరికో ప్రాణం మీద కొచ్చిందని వచ్చి గరళం కావాలంటే, చెట్టూ పుట్టా తిరిగి, పామును పట్టుకుని కుండలో పెట్టి తీసుకుపోతున్నాను. కాస్త దాహమై, రోడ్డు పక్క యిల్లు గనక లోపలి కెళ్లాను. అంతే" అన్నాడు సత్తెయ్య రాజీ ధోరణిగా.

"అంత గొంతెండే దాహం అయితే బయటుండే అడగొచ్చుగా, యింటో కెందుకెళ్లావ్? ఆ లుల్లాయ్ పదాలేంటి? కనపడదేఁ, ఆ లంజెక్కడ సచ్చింది! ఏయ్, గంగీ" అంటూ గురప్ప లోపలికి వెళ్లబోయిన వాడల్లా ఆగి, ఏదో పూనకం వచ్చిన వాడిలా చప్పున వెనక్కి తిరిగి, "ఒరే సత్తెయ్యా, ఇదే ఆఖరు మాట సెప్తున్నాను. ఎప్పుడైనా నేనింట్లో లేనప్పుడు యీ దరిదాపుల కనిపించావో, నీ నెత్తురు తాగుతాను. పో, యిక్కణించి ఫో! ఈ దెవసం కుండ తీసెయ్" – అంటూ కీచుగొంతుతో పెద్దగా అరిచి, కుండను కాలుతో ఒక్క తొక్కు తొక్కాడు. కుండ ఠపీమని శబ్దం చేస్తూ పగిలి పోయింది.

లోపల ఉన్న నల్లతాచు బుస్సుమంటూ పైకి లేచి, గురప్ప శీలమండను గట్టిగా పట్టుకుని కాటు వేసింది.

గురప్ప కెవ్వుమన్నాడు.

సత్తెయ్య కొయ్యబారిపోయాడు.

'అమ్మో' – అని అరుస్తూ గంగి లోపలి నుంచి పరిగెత్తుకు వచ్చింది.

గురప్ప తూలుతూ తూలుతూ గడపకేసి రెండడుగులు వేసి, వికృతంగా అరిచి దభీమని కింద పడిపోయాడు.

పగిలిపోయిన కుండ పెంకుల చాటున మెలికలు తిరుగుతున్న తాచుపాము బుస్ మంటూ పడగ విప్పి లేచి, కింద పడివున్న గురప్ప మీంచి చర్రున జారి, బాణంలా రోడ్డు కేసి పరిగెత్తింది.

"మూర్కం తొత్తుకొడకా! నా కొచ్చే పది రూపాయలూ నీ ఎదాన పెట్టుకున్నావ్ గదరా" – అంటూ సత్తెయ్య గురప్ప కేసి ఉరిమి చూసి, "ఏయ్, ఆగు, ఆగు!" – అని ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్టు కేకలు వేస్తూ, తాచుపాము వెంటపడ్డాడు.

గంగి, "అయ్యో, నా దేముడో" – అని తల బాదుకుంటూ గురప్ప మీద వాలిపోయింది.

గురప్పకు నరాలన్నీ పీకుతున్నట్టూ, గుండెలు గరిశె పడుతున్నట్టూ బాధ కలిగింది.

'విషం తల కెక్కుతున్నది, బతకను' – అనుకున్నాడతడు. ఆ నిమిషంలో అతడికి తాను చచ్చిపోతున్నాననే భీతి కంటే, గంగీ, దాని గర్భస్థ శిశువూ గురించిన భయం ఎక్కువైంది.

గురప్ప లేచి కూచునేందుకు ప్రయత్నించాడు. కాని, సాధ్యం కాలేదు.

గొంతులో ఏదో గురగుర ప్రారంభమై నాలుకంతా చేదు చేదైపోయింది.

వున్నట్టుండి యింత నురుగు భళుక్కుమంటూ కక్కాడు.

"గంగీ, యిక నేను బతకను. దాచిన డబ్బు తెద్దామని ఎళితే, తోపులో తాటాకులు కొడుతూ నలుగురు మనుషులు కనిపించారు. పెదకాపు కూడా అక్కడే వున్నాడు. అందుకని వట్టి చేతుల్తో తిరిగొచ్చాను. ఆ డబ్బు ఎక్కడ దాచానో చెపుతా, జాగర్తగా యిను. దొరవారి తాడి తోపులో రొండు తల్ల తాటిచెట్టుంది చూశావ్, దాని పక్కనున్న కుంకుడు చెట్టు పాదులో దాన్ని పాతేశాను. దాని మీద గుర్తుగా చిన్న జిల్లేడు మొక్క కూడా నాటాను... తెల్ల జిల్లేడు మొక్క..." – అని చెపుతూ గురప్ప పెద్దగా మూలిగి, నేల మీద మెలికలు తిరగసాగాడు.

గంగి మరింత పెద్దగా శోకాలు పెట్టటం ప్రారంభించింది.

గురప్పకు తన కళ్లకేదో చీకటి పొర అడ్డం పడినట్టు భ్రమ కలిగింది.

అతడు రెండు చేతులూ సాచి, గంగిని దగ్గిరగా లాక్కుంటూ, "గంగీ, బస్తీకెళ్లి నీ మొగుణ్ణి యిక్కడికి తెచ్చుకో. ఇద్దరూ కలిసి ఆ డబ్బు చాటుగా తెచ్చుకోండి. చూశావ్... నా కుర్రాణ్ణి... ఎంగిలాకులెత్తే వాణ్ణిగా చేయమాక... చూశావ్..... చూశావ్....." – అంటూ పెద్దగా మూలిగి, గోళ్లతో నేలను ఓసారి గట్టిగా బరికి, "అబ్బా" అంటూ కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

గంగి గుండెలు బాదుకుంటూ గురప్ప మీదికి వాలిపోయింది.

"నా మొగుణ్ణి మంత్రం ఏసి బతికించండ్రో బాబూ! నా దేముడు సచ్చిపోతున్నాడో, దేముడో! ఓ సత్తెయ్య బాబో... తొరగా వొచ్చి మంత్రం ఏసి రచ్చించవయ్యో" – అంటూ గురప్ప దగ్గర్నుంచి లేచి, రోడ్డు దాటి, సత్తెయ్య కోసం తాటితోపు కేసి పరిగెత్తసాగింది.

❋

(యువ మాసపత్రిక : జనవరి, 1962)